

СУЧАСНИЙ ПЕДАГОГ - ЦЕ НОВАТОР

У сучасному вимогливому та швидкозмінному соціально-економічному середовищі рівень освіти, її вплив на особистісний розвиток дитини, значною мірою залежатиме від результативності запровадження технологій навчання, що ґрунтуються на нових методологічних засадах, сучасних дидактичних принципах та психолого-педагогічних теоріях, які розвивають діяльнісний підхід до навчання.

Вивченням і дослідженням питань інноваційного потенціалу займаються такі відомі українські вчені, як Ю. Бажал, В. Бридун, А. Гальчинський, Н. Гончарова, В. Гусєв, Б. Данилишин, С. Кіреєв, В. Онищенко, А. Савчук, В. Семиноженко [6].

Теоретичні та методичні основи управління інноваційною діяльністю в загальноосвітніх навчальних закладах розробляються у працях з теорії і практики сучасної педагогіки, педагогічної творчості. Розкрито зміст основних понять педагогічної інноватики, закономірності розвитку інновацій, генезис інноваційних процесів у ХХ столітті, особливості функціонування і розвитку загальноосвітніх навчальних закладів у період реформування освіти (К. Ангеловські, В. Андрєєв, І. Богданова, Ф. Брансуїк, В. Безпалько, Б. Гершунський, І. Зязюн, М. Кларін, О. Козлова, В. Луговий, В. Мадзігон, Л. Машкіна, Л. Подимова, В. Паламарчук, М. Поташник, О. Попова, К. Роджерс, О. Савченко, Г. Селевко, В. Сластьонін, Н. Юсуфбекова) [6].

Мета полягає у необхідності включення всіх учасників навчально-виховного процесу школи в інноваційну діяльність, вдосконалюючи тим самим професійну майстерність.

Завдання: використання інноваційних технологій у повсякденній діяльності педагогів.

Також необхідно відзначити, що реалізація на практиці інноваційного потенціалу окремого педагога виявляється особливо результативною за наявності педагогічного колективу однодумців, здатних до реалізації в сфері освіти інноваційних ідей, проектів і технологій. Тому необхідною умовою здійснення інноваційної діяльності є цілеспрямована робота всього педагогічного колективу, яка забезпечує готовність педагога до здійснення інноваційної діяльності. Лише педагог з вищим ступенем педагогічної творчості здатний до використання інновацій у своїй роботі. Винахід чогось нового в педагогічній практиці має бути спрямований на формування творчої особистості, врахування соціально-економічних і політичних змін в суспільстві, вмінні поставити мету, завдання та відповідно підібрати інноваційні технології для їх реалізації.

Вчитель-новатор – це людина, яка бере на себе відповідальність, вчасно враховує ситуацію соціальних змін і є найбільш перспективним соціальним типом сучасного педагога. Це вчитель-дослідник. Він спрямований на готовність до сприйняття нової інформації, науково обґрунтовує організацію навчально-виховного процесу з прогностичним спрямуванням, має адекватні ціннісні орієнтації, гнучке професійне мислення, високий рівень самосвідомості та володіє мистецтвом рефлексії. Одним із видів інновацій є інтерактивна технологія [3, 4] Вчитель не може оптимально використовувати інтерактивну технологію без спеціального навчання – проходження хоча б одно-дводенних спеціальних семінарів, тренінгів. Опанування нових методів викладання завжди потрібно для навчання нового руху або прийому в спорті: потрібно побачити як це виконується, спробувати виконати під наглядом когось, хто знає, як це треба робити, і потім вислухати пропозиції щодо власного виконання. Семінари з такого навчання саме так і повинні бути організовані: учитель

бере участь у демонстраційних заняттях, начебто він є учнем, потім обговорює ці методи й вчиться, як їх застосовувати, а потім планує і проводить урок, використовуючи методи самостійно. Саме така форма впровадження інновацій використовується у нашій школі.

Саме школа сьогодні є базою для соціально-економічного розвитку суспільства. Саме там сучасний соціум формує фахово підготовлені майбутні кадри та створює інноваційні технології для управлінської, виробничої і духовної сфер свого існування.

Головні при цьому, гуманістичний і демократичний виміри освіти, на перший план виходять індивідуальна робота та сучасні засоби й технології навчання. Найефективніші технології шукають шляхом спроб і помилок. Результатом такого пошуку є даремно витрачений час, знервовані вчителі, занепокоєні батьки, втомлені діти, невисокі освітні показники. Зміни в освіті – не разова подія, а надзвичайно складний, тривалий та дорогий у фінансовому розумінні процес.

Досвід зарубіжних країн свідчить, що велику реформу освіти на національному рівні здійснюють протягом двадцяти років, а деяке серйозне поліпшення на рівні окремої школи, роботи можна помітити набагато швидше. Отже усе відразу змінити на ліпше неможливо. Певний хаос у колективі, «хитання» учителів, опір скептиків, спад у роботі – неминучі. Потрібний пошук істини, досконалості, які, мабуть, може знайти не кожен. Не варто говорити про активні та інтерактивні технології як «панацею» чи абсолютизувати їх, так як засвоєння значного обсягу інформації потребує значного часу. Кожна технологія потребує попереднього розгляду і навчання учнів процедури. Завдяки щоденній кропіткій роботі вчителів-професіоналів, новаторів ми відчуємо зміни і в нашому суспільстві.

ЛІТЕРАТУРА

1. Дичківська І. М. Основи педагогічної інноватики: [Навчальний посібник] / Дичківська І. – Рівне: РДГ У, 2001. – 233 с.
2. Мерзлякова О. Інтерактивні заняття психолога з батьками / О. Мерзлякова. – К.: Шк. світ, 2008. – 120 с.
3. Пометун О. Інтерактивні методики та система навчання / О. Пометун. – К.: Шк. світ, 2007. – 112 с.
4. Пометун О. Сучасний урок. Інтерактивні технології навчання / О. Пометун, Л. Пироженко. – К.: Видавництво А.С.К., 2003. – 192 с.
5. Положення про порядок здійснення інноваційної освітньої діяльності // Освіта України. – 2001 р. – № 6. – С. 17–18.
6. Костюкова О. Управління інноваційним потенціалом загальноосвітніх навчальних закладів: [Електронний ресурс]// <http://www.stationline.org.ua>

УДК 371.78

Гетьман Т. О.

ПСИХОЛОГІЧНІ ОСОБЛИВОСТІ ЗБЕРЕЖЕННЯ ЗДОРОВ'Я МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ

Постановка проблеми. Сучасний світ через свою складність, динамічність та суперечливість створює різноманітні проблеми для людини і владно вторгається в її особистісний простір. Соціально-технологічний прогрес спричиняє зростання негативного впливу на особистість інформаційних потоків; збільшення повсякденних фізичних та психологічних навантажень; загострення екзистенціального почуття страху, невпевненості, розгубленості та розчарування. Усе це негативно позначається на здоров'ї людини загалом і на психічному здоров'ї зокрема. Ураховуючи те, що людське життя є найвищою суспільною цінністю, перед людством постає ряд